

Miehenalku

Kirjoittanut Viljo Pohjola

Minä mietin, miehenalku,
muutamaa asiaa aivan.
Yks' on impyet ihanat,
kesäpäivän koitto toinen,
kolmas kauneuden kadotus
iän tullessa tuhoisan.

Vaan on vielä tärkeämpi
maailman olemus outo;
salat syntyjen syvien
joita mietin mielessäni.

Kuitenkin: on kansakunnan
kohtalo ylitse muiden;
säilyykö suloinen Suomi
tällä inhalla ajalla?
Olen miehenä mitätön,
enkä vanha vuosiltani,
vaan en heimoain häpeä
itseäni ollenkana.
En ihaile ulkomaita,
kaukokansoja kadehdi,
rahan vallasta valistu,
jäljittele; johtavia
kulttuureitakaan kumarra.
En alistu uskomahan
valheita verisen vallan;
asein tuotuja tosia,
sotakirveen kantamia.
Kansa kallis on minulla.